pſit man⁹ tua: id eſt eterna v̄tus tua: vt ꝑ
ipſam regna debellet iniq̃tatꝭ: ꝛ diuidat iu
ſtos ab impijs. Hāc ergo eruc ab inimicis
Alia lr̃a. manus tue: hoc eſt virtutis tue: hoc eſt ab
† Paucis de inimicꝭ meis. Dn̄e† ꝑdēs eos de ter
terra diuidi ra diſ ꝑtire eos in vita eoꝝ: Dn̄e per
eos. de eos de terra quā inhabitant: diſpertire
eos ꝑ orbē terraꝝ in iſta vita: quā ſolā ſuā
vitam putāt: qui eternā deſperant. Et de
abſcōditis tuis adimplet⁹ eſt ven-
ter eoꝝ. Nō ſolū aūt iſta pena eos ꝯſeq̄t
viſibilis: ſed etiā de pctis q̄ tanq̄ tenebre
abſcondunt a lumie veritatꝭ tue: adimple
Alia lr̃a. ta eſt mēoria eorum: vt obliuiſcant deum.
† filijs Saturati ſūt† porcina: Saturati
Alia lr̃a. ſunt imūdicia: ꝯculcātes margaritas ſer-
† diuiſeruut monū dei. Et† reliquerūt reliq̄as par
uulis ſuis. Et reliq̄rūt reliquias ꝑuulis
ſuis: clamātes pctm̄ hoc ſuꝑ nos ꝛ ſuꝑ fili
os nr̄os. Ego aūt ī tua iuſticia ap-
parebo in ꝯſpectu tuo: Ego aūt q̄ nō
apparui eis: q̄ corde ſordido ꝛ tenebroſo
lucē ſapiētie tue videre nō poſſunt: in tua
Alia lr̃a. iuſticia apparebo in ꝯſpectu tuo. Sacia-
† apparuerit bor dū† manifeſtabit glia tua. Et cū
illi ſaturati ſunt imūdicia ſua: vt me intelli
gere nō poſſunt: ego ſaciabor dū manifeſta
bit gloria tua in his q̄ me intelligūt. Sane
illo verſu vbi dictū eſt. Saturati ſūt porci
na: nō nulla exēplaria: Saturati ſunt filijs
habēt. Ex ambiguo em̄ greco interꝑtatio
duplex euenit. Filios aūt oꝑa intelligim⁹.
Et ſicut bona oꝑa: bonos filioſ: ita maloſ:
mala.

Explicit Tractatus de pſ̄. XVI
Incipit Tractat⁹ de pſ̄. XVII

IN finem puero dn̄i: ipi Da-
uid. h̄ eſt manu forti chriſto ſcd̄m
hoiez. Que locutus ē dn̄o ver
ba cantici hui⁹: in die qua eripuit
eū dn̄s de manu oīm inimicoꝝ ei⁹:
ꝛ de manu Saul: ꝛ dixit: In die q̄
eripuit eū dn̄s de manu oīm īimicoꝝ eius
ꝛ de manu Saul. hoc eſt regis Iudeorū:
quē ſibijpi petierūt. Nā ſicut Dauid ma-
nu fortis: ita Saul petitio interꝑtari dicit.
Notū ē aūt quō ille ppl̄s regē ſibi petierit ꝛ
acceperit: nō ſcd̄m dei: ſed ſcd̄m ſuā volū-
tatem. Dicat ergo hic Chriſtus ꝛ eccleſia:
id eſt totū chriſti caput ꝛ corpus.

Alia lr̃a. DIligā te dn̄e† virt⁹ mea: Dili
† fortitudo gā te dn̄e: ꝑ quē fortꝭ ſum. Dn̄s
firmamētū meū ꝛ refugiū

meū ꝛ liberator me⁹. Dn̄e q̄ me firma
ſti: q2 refugi ad te. Refugi aūt: q2 liberaſti
me. De⁹ me⁹ adiutor me⁹: ꝛ ſpe-
rabo in eū. De⁹ me⁹ q̄ mihi adiutorium
pri⁹ vocatiōis tue ꝓſtitiſti: vt ſpare i te poſ
ſim. Protector me⁹ ꝛ cornu ſalu-
tis mee: ꝛ† redēptor me⁹. Protector Alia lr̃a. † ſuſceptor
me⁹: q2 nō de me ꝓſūpſi: q̄ſi erigēs aduer-
ſum te cornu ſuꝑbie: ſ3 te ipm̄ cornu: h̄ ē fir
mā celſitudiē ſalutꝭ īueni. Quod vt iueni
rē: redemiſti me. Laudās īuocabo
dn̄m ꝛ ab īimicis meis ſalu⁹ ero.
Nō meā gliā3 ſ3 dn̄i q̄rēs: inuocabo eum: et
nō erit vn̄ mihi noceant ipietatis errores.
Circūdederūt me dolores mor-
tis: Circūdedert̄ me dolores mortꝭ: id eſt
carnis. Et torrētes īiq̄tatꝭ ꝯturbaue
rūt me. Turbe iniq̄ ad tp̄s cōmote: velu
ti flumia pluuialia cito deſitura: egerūt vt
ꝯturbarēt me. Dolores inferni cir-
cūdedert̄ me: In his q̄ me circūdedert̄
vt ꝑderēt me: erāt dolores iuidētie: q̄ mor Alia lr̃a.
tē opant: ꝑducūtq3 ad īfernū pcti. † Pre- † pocupauerit
uenert̄ me laq̄i mortꝭ. Preuenert̄ me
vt ꝑores nocere vellēt: qd̄ eis poſtea red-
deret. Tales aūt hoīes capiūt ī ꝑditionē:
q̄b⁹ male ꝑſuaſert̄ iactatiōe iuſticie: Cui⁹
nō re: ſed noīe: aduerſus gentes gl̄iantur. Alia lr̃a.
† Et ī ꝑſſura mea īuocaui dn̄m: et † in tribulatiōe
ad deū meū clamaui. Et exaudi
uit d̄ tēplo ſctō ſuo vocē meā: Exau
diuit d̄ corde meo ī q̄ hitat: vocē meā. Et
clamor me⁹ ī ꝯſpectu ei⁹. Et clamor
me⁹: quē nō ī aurib⁹ hoim: ſ3 corā ipo intuſ
habeo. Introiuit in aures ei⁹. Et
cōmota ē ꝛ ꝯtremuit terra. Ita cla-
rificato filio hoīs: cōmoti ſūt ꝛ ꝯtremuert̄
pctōres. Et fūdamēta mōtiū ꝯturba
ta ſūt. Et ſpes ſuꝑboꝝ q̄ ī h̄ ſeclō fuerūt:
ꝯturbate ſūt. Et cōmota ſūt q̄m irat⁹
eſt eis. Ut ſc3 iā firmamētū nō haberet ī
cordib⁹ hoīm ſpes tꝑaliū bonoꝝ. Aſcē
dit fum⁹ ī ira ei⁹: Aſcēdit lachrymoſa
deꝑcatio penitētiū: cū cognouiſſent q̄d mi
netur deus impijs. Et ignis a facie ei⁹ Alia lr̃a.
† exardeſcit: Et flagrantia caritatis poſt † exarſit
penitentiā de noticia eius inardeſcit. Car
bones ſucceuſi ſunt ab eo. Qui iam
mortui erant deſerti ab igne boni deſide-
rij ac luce iuſticie: et frigidi tenebroſiq3
remanſerant: rurſus accenſi et illumina-
ti reuixerunt. Et inclinauit celos
et deſcendit: Et humiliauit iuſtum: vt
deſcenderet ad hominum infirmitatem.

Et caligo ſub pedibꝰ eiꝰ. Et impiū q̄
terrena ſapiūt: caligine malicie ſue nō euꝫ
cognouerūt. Terra eni ſub pedibꝰ eiꝰ: tāq̄
ſcabellū pedū eius. Et aſcendit ſup
cherubin ⁊ volauit: Et exaltatꝰ eſt ſu
per plenitudinē ſciētie: vt nemo ad eū per
ueniret niſi ꝑ caritatē. Plenitudo eīm leg̃
caritas. Et cito ſe incōphenſibilē eſſe mō-
ſtrauit dilectoribꝰ ſuis: ne illum corporeis
imaginationibꝰ cōprehēdi arbitrarentur.
Volauit ſup pēnas vētoꝝ. Illa aūt
celeritas qua ſe incōprehēſibilē eſſe mon-
ſtrauit: ſup virtutes aīaꝝ eſt: quibꝰ ſe ve-
lut pēnis a terrenis timoribꝰ in auras liber
tatis attollūt. Et poſuit tenebras la
tibulū ſuū: Et poſuit obſcuritatē ſacra-
mētoꝝ ⁊ occultā ſpem in corde credētium
vbi lateret ipe: nō eos deſerēs. In his etiā
tenebris: vbi ꝑ fidē adhuc ambulamꝰ: nō
ꝑ ſpeciē: q̄diu qḋ nō videmꝰ: ſperamꝰ: et
ꝑ patientiā expectamꝰ. In circuitu eiꝰ
tabernaculū eiꝰ: Cōuerſi tñ ipm ambi-
unt qui credūt ei: qꝛ in medio eoꝝ eſt: cum
omnibꝰ equaliter fauet: in quibꝰ tāq̄ in ta
bernaculo habitat hoc tpe. Tenebroſa
aqua in nubibꝰ aeris. Nec ꝓpterea
quiſq̄ in illa luce q̄ futura eſt cū ex fide ad
ſpeciē venerimꝰ: iā ſe eſſe arbitret: ſi ſcptu-
ras recte intelligit. In ꝓphetis eīm atq̄ in
omnibꝰ diuini verbi p̄dicatoribꝰ obſcura
doctrina eſt. Pre fulgore in cōſpe-
ctu eiꝰ: In cōpatione fulgoris: qui eſt in
ꝯſpectu manifeſtatiōis eiꝰ. Nubes ipſi
us trāſierūt. Predicatores verbi eius
nō iam i iudee finibꝰ ꝯtinent: ſed trāſierūt
ad gētes. Grādo ⁊ carbones ignis.
Obiurgatiōes figurate: quibꝰ velut gran
dine corda dura tundunt. Si aūt terra cul-
ta ⁊ mitis: id eſt pius animꝰ: exceperit du-
riciā grādinis: in aquā eadē terra fulgura-
ta ⁊ quaſi cōgelate obiurgationis: id eſt in
doctrinā ſaciantē reſoluit. Igne aūt cari-
tatis accenſa corda reuiuiſcunt. Hec om-
nia in nubibꝰ ipſius ad gentes tranſierūt.
Et intonuit de celo dñs: Et euan-
gelica fiducia: de corde iuſti ſonuit domi-
nus. Et altiſſimꝰ dedit vocē ſuā. Vt
in ꝓfundo rerū humanaꝝ audiremꝰ cele-
ſtia. Et miſit ſagittas ſuas ⁊ †diſ
perſit eos: Et emiſit euāgeliſtas pēnis
virtutū recta itinera trāſuolātes: nō ſuis:
ſed eiꝰ a q̄ miſſi ſūt viribꝰ: Et diſperſit eos
ad quos miſſi ſunt: vt alijs eoꝝ eſſet odor
vite in vitā: alijs odor mortis in mortem.

Alia lr̄a. † diſſipauit.

Et †coruſcationes multiplicauit et
ꝯturbauit eos: Et miracula m̄tiplica
uit: ⁊ ꝯturbauit eos. Et apparuerūt
fontes aquaꝝ: Et apparuerūt: qui facti
erāt in p̄dicātibꝰ fontes aquaꝝ ſalientium
in vitā eternā. Et reuelata ſunt funda
mēta orbis terraꝝ. Et reuelati ſūt pro
phete qui nō intelligēbant: ſup quos edifi
caret orbis terraꝝ credēs dñm. Ab in
crepatiōe tua dñe: Clamātis: appropi
quabit ſup vos regnū dei. Ab inſpira-
tione ſpūs ire tue: Dicētis: niſi penitē
tiam egeritis: oēs ſimulr̄ moriemi. Mi
ſit e ſummo ⁊ accepit me: Vocando
ex gētibꝰ in hereditatē: glorioſā eccliaꝫ nō
hn̄tem maculā neq̄ rugā. Aſſūpſit me
de †multitudine aquaꝝ: Aſſūpſit me
de m̄titudine populoꝝ. †Eruit me d
inimicis meis fortiſſimis: Eruit me
de iīmicis meis: q̄ ꝑualuerūt ad affligēdā
⁊ ꝑdendā iſtā tpalem: vitā meam. Et ab
his qui oderūt me: qm̄ confortati
ſūt ſup me. Q̄diu ſub ipis ſū ignorans
deū. †Preuenerūt me in die affli-
ctionis mee: Priores mihi nocuerunt
in tempore: quo mortale ⁊ laborioſū cor-
pꝰ gero. Et factꝰ eſt dñs †firmamētū
meū. Et qm̄ amaritudie miſeriarū firma
mētū terrene voluptat̃ ꝯtribulatū atq̄ cō
uulſū eſt: factus eſt dñs firmamētū meuꝫ.
Et eduxit me in latitudinē: Et qꝛ
carnales patiebar anguſtias: eduxit me i
ſpūalez latitudinē fidei. †Eruit me qm̄
voluit me. Eruit me: qm̄ voluit me: an̄-
q̄ illū ego vellē. Eruit me ab iīmicis meis
potētiſſimis: q̄ mihi inuidebant iā volenti
eū: Et ab his q̄ oderūt me: quia volo euꝫ.
Et retribuet mihi dñs ſm̄ iuſtici-
am meā. Et retribuet mihi dñs ſm̄ iuſti
ciā bone volūtatiſ: q̄ prior p̄buit miſericor
diā: an̄q̄ haberē bonā volūtateꝫ. Et ſm̄
puritatē manuum meaꝝ retribuet
mihi. Et ſm̄ puritatē factoꝝ meoꝝ retri-
buet mihi: qui tribuit vt bn̄ facerē: educen
do me i latitudinē fidei. Quia cuſtodi-
ui vias dñi: Vt latitudo bonoꝝ operum
que ꝑ fidē ſunt: ⁊ lōganimitas ꝑſeuerandi
ꝯſequat. Nec impie geſſi a deo meo
Qm̄ oia iudicia eiꝰ in conſpectu
meo †ſūt ſp: Qm̄ oia iudicia eiꝰ: id eſt ⁊
p̄mia iuſtoꝝ: ⁊ penas ipioꝝ: ⁊ flagella cor-
rigēdoꝝ: ⁊ tēptatiōes ꝓbādoꝝ: ꝑſeuerādi
ꝯtēplatiōe ꝯſidero. Et iuſticias eiꝰ nō
repuli a me. Qḋ faciūt deficientes ſub

Alia lr̄a. † fulgura.

Alia lr̄a. † de aq̄s m̄lt̃.

Alia lr̄a. † Eripuit.

Alia lr̄a. † ꝓtector.

Alia lr̄a. † ſaluū me fec̃.

Alia lr̄a. † nō hꝫ.

ſarcina eap:ꝛ reuertunt ad vomitũ ſuum.
Et ero imaculat⁹ cũ eo:ꝛ obſeruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi dñs ſm iuſticiã meã: Itaqꝫ nõ ſolũ ꝓpter latitudinẽ fidei q̃ per dilectionẽ opat:ſed etiã ꝓpter longitudinẽ pſeuerantie:retribuet mihi dñs ſm iuſticiã meã. Et ſm puritatẽ manuum meaꝝ in conſpectu oculoꝝ ei⁹. Non q̃ hoĩes vidẽt:ſed in ꝯſpectu oculoꝝ eius: Qm̃ que vident tpalia ſũt:que aũt nõ vident:eterna: q̃ ptinet altitudo ſpei. Cũ ſancto ſanctus eris: Eſt etiã occulta ꝓfũditas: q̃ intelligeris cuꝫ ſctõ ſctũs:qꝛ tu ſanctificas. Et cũ viro inocẽte innocens eris: Et cũ viro innocẽte inocens eris:qꝛ tu nulli noces:ſed criminiculis pctõrum ſuoꝝ vnuſq̃ſqꝫ ꝯſtringit. Et cum
Alia lra. electo electus eris: Et ab eo quẽ eligĩ: eligeris.
† puerteris. Et cũ puerſo † puerſus eris. Et cũ puerſo videris puerſus: qm̃ dicunt: nõ eſt recta via dñi:ꝛ ipoꝝ via nõ ẽ recta.
Qm̃ tu pplm̃ humilẽ ſaluũ facies: Hoc aũt puerſũ videt puerſis:q̃ cõfitẽtes peccata ſua ſaluos facies. Et oculos ſupboꝝ humiliab. Ignorantes aũt dei iuſticiã ꝛ ſuã volẽtes ꝯſtituere:humiliab. Qm̃ tu illuminabis lucernã meã domine: Qm̃ nõ eſt lumẽ nr̃m ex nobis:ſed tu illuminabis lucernã meaꝫ dñe. Deus meus illumĩa tenebras meas. Nos eni peccatis nr̃is tenebre ſumus:ſed de⁹ me⁹ illuminab tenebras me-
Alia lra. as.
† in te eripiar. Qm̃ † a te eruar a temptatiõe: Qm̃ nõ a me:ſed a te eruar a temptatione Et in deo meo trãſgrediar muruꝫ. Et nõ in me:ſꝫ in deo meo hic trãſgrediar murũ:quẽ inter hoĩes ꝛ celeſtẽ hierlm̃ pec
Alia lra. cata erexerũt. Deus meus † imacu-
† ipolluta. lata via eius. De⁹ me⁹ nõ venit in homines:niſi mũdauerint viã fidei q̃ veniat ad eos:qꝛ imaculata eſt via eius. Eloq̃a domini igne examinata: Eloq̃a dñi igne tribulatiõis ꝓbant. Protector eſt oĩm ſperãtiũ in ſe. Et oẽs q̃ nõ i ſeipiſ: ſed in illo ſperãt:eadẽ tribulatione nõ ꝯſumunt. Spes eĩn ſeq̃t fidẽ. Qm̃ quis deus p̃ter dñm: Qm̃ q̃s p̃ter dñm cui ſeruim⁹. Et q̃s deus p̃ter deuꝫ nr̃m. Et q̃s de⁹ p̃ter dñm:quẽ poſt bonã ſeruitutẽ:tãq̃ȝ hereditatẽ ſperãtes filij poſſidemus. Deus q̃ p̄cinxit me virtute: De⁹ q̃ p̄cinxit me vt fortis ſim:ne diffluentes ſinus cupiditatꝭ impediãt opa ꝛ greſſus meos. Et poſuit imaculatã viaꝫ meã. Et poſuit viã imaculatã caritatꝭ: q̃ ad illũ veniã:ſicut imaculata eſt via fidei qua venit ad me. Qui pfecit pedes
meos tãqꝫ † ceruí: Qui pficit amorẽ me Alia lra.
um ad trãſcẽdẽda ſpinoſa ꝛ vmbroſa implicamẽta h⁹ ſecli. Et ſup excelſa ſtatuet me. Et ſup celeſtẽ habitationẽ:figet intentionẽ meã: vt iplear in oẽm plenitudinẽ dei. Qui docet man⁹ meas ad pliũ: Qui docet me opari ad ſupandos inimicos: q̃ nobis intercludere celeſtia regna conant. Et poſuiſti vt arcũ ereũ brachia mea. Et poſuiſti infatigabileꝫ intẽtionẽ bonoꝝ opm̃ meoꝝ. Et dediſti mihi protectionẽ ſalutꝭ tue: ꝛ dextera tua ſuſcepit me. Et fauor gratie tue: ſuſcepit me. Et diſciplina tua † ceruoꝝ.
me † direxit in fine: Et correctio tua me Alia lra.
deuiare nõ ſinẽs direxit: vt q̃cquid ago: i † correxit.
eũ finẽ referã: q̃ coheret tibi. Et diſciplina tua ipa me docebit. Et eadẽ correctio tua me docebit puenire quo direxit.
Dilataſti greſſus meos † ſubter Alia lra.
me: Ne impediãt carnales anguſtie: qm̃ † ſubtus.
latã feciſti caritatẽ meaꝫ opantẽ hilariter: etiã de ipis q̃ ſubter me ſũt mortalib⁹ reb⁹ ꝛ mẽbris. Et nõ ſunt infirmata veſtigia mea. Et nõ ſũt infirmata:ſiue itinera mea:ſiue ſigna: q̃ impſſi ad imitãdũ ſeq̃ntibus. Perſequar inimicos meos ꝛ cõprehẽdã illos: Perſequar affect⁹ carnales meos:nec ab eis cõprehendar:ſꝫ cõprehẽdã illos vt abſũmant. Et nõ cõuertar donec deficiãt. Et ab iſta itẽtione nõ ꝯuertar ad q̃etẽ:donec deficiãt q̃ obſtrepũt mihi. Cõfringam illos nec poterũt ſtare: Cõfringã illos:nec durabũt aduerſũ me. Cadent ſubt⁹ pedes meos: Calcatis illis:ꝓponã amores quibus ambulo in eternũ. Et p̄cinxiſti me v̓tute ad bellũ. Et ꝯſtrinxiſti fluẽtia deſideria carnis mee v̓tute:ne in tali pugna
ꝓpedirer. Supplãtaſti inſurgẽtes Alia lra.
in me † ſubter me. Decipi feciſti eos q̃ † ſubtus.
me inſeq̃bãt: vt ſubter me fierẽt: q̃ ſup me eſſe cupiebant. Et inimicos meos dediſti mihi dorſũ: Et inimicos meoſ ꝯuertiſti:ꝛ dorſuꝫ mihi eos eſſe feciſti: id ẽ
vt ſeq̃rent me. Et † odio habentes me Alia lra.
diſpdidiſti. Alios aũt eoꝝ q̃ in odio ꝑ † odiẽtes.
durarũt:diſpdidiſti. Clamauerunt nec erat q̃ ſaluos faceret: Quis enim ſaluos faceret:quos tu nõ ſaluos faceres

Ad dñm nec exaudiuit eos. Nec ad
quẽlibet: ſed ad dñm clamauerunt: nec ex
auditiõe dignos iudicauit: nõ recedentes
a malitia ſua. Et cõminuam illos
vt puluerem ante faciẽ vẽti: Et cõ-
minuã illos: Aridi eñ ſũt: nõ recipientes
ĩmbrẽ miſericordie dei: vt elati atq́ꝫ inflati
ſupbia: a ſpe firma ⁊ icõcuſſa: tanq́ꝫ a ter-
re ſoliditate ⁊ ſtabilitate rapiant. Ut lu-
tũ platearũ delebo eos. Per latas
q̃ multi ambulant perditiõis vias: luxuri
antes ⁊ lubricos: delebo eos. †Erues
me de ꝯtradictionib⁹ populi: Eru-
es me de ꝯtradictionib⁹ eoꝝ qui dixerũt:
Si dimiſerim⁹ eũ: omne ſeculũ poſt illum
ibit. Cõſtitues me in caput gẽtiũ.

Alia lr̃a. †Eripies.

Popul⁹ quẽ nõ cognoui ſeruiuit
mihi. Popul⁹ gẽtiũ quẽ corꝑali pñtia ñ
viſitaui: ſuiuit mihi. In obauditu au-
ris obediuit mihi. Nec͂ ocul⁹ me vidit
ſ recipiẽs ꝑdicatores meos: in obauditu
auris obediuit mihi. Filij alieni mẽ-
titi ſũt mihi: Filij nõ mei dicẽdi: ſed po-
tius alieni: quib⁹ recte dicitur: Uos ex pa
tre diabolo eſtis: mentiti ſunt mihi. Filij
alieni †inueterauerũt. Filij alieni: qui
bus vt renouarẽt: nouũ teſtamẽtũ attulit:
in vetere hoĩe remãſerunt. Et claudica-
uerunt a ſemitis ſuis. Et tanq́ꝫ vno pe
de debiles: q꞉ vet⁹ tenẽtes: nouũ reſpuerẽt:
Claudi effecti ſũt etiã i ipſa vetere lege: po
tius traditiones ſuas ſeq̃ntes q̃ dei. Calũ
niabant eñ de manib⁹ nõ lotis: quia tales
erant ſemite quas ipſi fecerant ⁊ ꝯſuetudi
ne triuerant: aberrando ab itinerib⁹ p̃ce-
ptoꝝ dei. Uiuit domin⁹ ⁊ benedi
ctus deus meus. Scd̃m carnẽ aũt ſa-
pere mors eſt. Uiuit dñs ⁊ benedictus de
us meus. Et exaltetur deus ſalutis
mee. Et nõ terrena ꝯſuetudine de deo ſa
lutis mee ſentiã: nec terrenã ipſam ſalutẽ
ſed in excelſo de illo ſperem. Deus q̃
das vindicas mihi: Deus qui vindi-
cas me: ſubdẽdo populos ſub me. Libe
rator meus de inimicis meis iracũ
dis. Liberator meus de inimicis meis ira
cundis: clamantib⁹: crucifige crucifige iu-
deis. Ab inſurgentibus in me ex
altabis me: A iudeis inſurgentibus in
me patientem: exaltabis me reſurgentem.
A viro iniq̃ eripies me. A regno eoꝝ
iniquo erues me. †Propterea confite
bor tibi in †gentibus domine. Pro
pterea tibi per me confitebunt gentes do-

Alia lr̃a. †inueterati ſũt.

Alia lr̃a. †nationib⁹.

mine. Et nomini tuo pſallam. Et la†
tius inoteſces bonis operib⁹ meis. Ma
gnificans ſalutes regis ipſius. De
us qui magnificat vt admirabiles faciat
ſalutes: quas eius filius dat credentibus.
Et faciens miſericordiam chriſto
ſuo. Deus qui facit miſericordiã chriſto
ſuo. Dauid et ſemini eius vſq́ꝫ in ſe
culum. Ipſi liberatori manu potẽti: qui
vicit hunc mundum: ⁊ eos qui credunt in
euangelio genuit in eternũ. Quecũq́ꝫ in h̃
pſalmo dicta ſunt: que ipſi domino ꝓprie
id eſt capiti eccleſie cõgruere non poſſũt:
ad eccleſiam referenda ſunt. Totus enim
chriſtus hic loquit: in quo ſunt omnia mẽ
bra eius.

Alia lr̃a. †pſalmũ dicã.

¶ Explicit Tractat⁹. de pſ̃. XVII
Incipit Tractat⁹. de pſ̃. XVIII
In finem pſ̃ Dauid.

Titulus notus eſt: nec domin⁹ Jeſus
Chriſtus hec dicit: ſed de illo hec di
cuntur. ¶ Expoſitio. I

Celi enarrant gloriã dei: Iu-
ſte euangeliſte in quib⁹ deus tanq́ꝫ
in celis habitat exponũt gloriam
domini noſtri Jeſu chriſti: ſiue gloriã qua
glorificauit patrem filius ſuper terram. Et
opera manuum eius annunciat
firmamentum. Et facta virtutum do-
mini annunciat firmamentũ: fiducia ſpiri-
tuſſancti celum factum: quod antea timo-
re: terra erat. ¶ Dies diei eructat ver
bum: Spiritus ſpiritualibus profert ple
nitudinẽ incõmutabilis ſapientie dei: qđ
verbũ in principio deus apud deũ eſt. Et
nox nocti †annũciat ſcientiã. Et mor
talitas carnis tanq́ꝫ longe poſitis carnali-
bus: fidẽ inſinuando: annũciat futurã ſci-
entiã. Non ſunt loquele neq́ꝫ ſer-
mones: quoꝝ nõ audiãtur voces
eorum. Per quos nõ audite ſunt voces
euangeliſtarũ: cum omnibus linguis euã-
geliũ ꝑdicarent. ¶ In omnẽ terrã ex
iuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis
terre verba eorum. In ſole poſu
it tabernaculũ ſuum: Domin⁹ autem
vt aduerſus regna tꝑalium errorũ bellige
raret: non pacẽ ſed gladiũ miſſurus in ter-
ram: in tꝑe vel in manifeſtatiõe poſuit tanq́ꝫ
militare habitaculũ ſuũ: hoc eſt diſpẽſatio
nẽ incarnationis ſue. Et ipſe tanq́ꝫ ſpõ-
ſus procedens de thalamo ſuo. Et
ipſe ꝓcedens de vtero virginali vbi deus
nature humane tanq́ꝫ ſponſus ſpõſe copu-

Alia lr̃a. †indicat.